

[Ole Vig Jensen]

over for de offentligt ansatte og tilsvarende grupper. Det ligner ikke finansministeren, som jo er gjort til syndebug i denne sammenhæng, at være så usmidig og vise så lidt forhandlingsvilje. Jeg mener, finansministeren plejer at være god til at sætte kursen mellem vanskelige skær. Jeg tror imidlertid, sandheden er, at finansministeren ikke har haft nogen reel forhandlingsmulighed; sandheden er formentlig, at det er LO - Thomas Nielsen - der er den ansvarlige og som har nedlagt veto.

I øvrigt må man sige, at hele forløbet af den sidste overenskomstperiode må give stof til eftertanke. Det forekommer os, at det eksisterende forhandlingssystem har overlevet sig selv. Det er uholdbart, at det nu for tredje gang har været nødvendigt at foretage politisk indgreb; og det er endnu mere uholdbart, at når der er lagt rammer for lønudviklingen, bevæger man sig på det private arbejdsmarked ud over de aftalte rammer, hvorimod de offentligt ansatte må holde sig inde for dem. Derfor synes vi i det radikale venstre, at vi for at forebygge lignende uheldige resultater for fremtiden alvorligt må overveje, hvordan vi finder et bedre forhandlingssystem både i forhold til det private arbejdsmarked og i forhold til de offentligt ansatte.

Hvad angår de offentligt ansatte, er det radikale venstre ikke i stand til at anvise betydelige økonomiske midler til en forbedring. Vi er i forvejen betænkelige ved den lønudvikling, der er sat i gang med de her fremsatte forslag. Men vi kan ikke acceptere, at det er de offentligt ansatte, der alene skal lægge ryg til. Vi har mærket os, at der skal ske en forbedring især for de offentlige lavtlønsgrupper, også i forhold til det oprindelige forhandlingsudspil, men vi mener ikke, det er tilfredsstillende, og vi vil derfor stille ændringsforslag, hvorefter taktreguleringen forbedres fra 70 pct. til 90 pct.

Vi vil også stille forslag om, at taktreguleringsnævnet for den offentlige sektor skal fremlægge forslag til en ændret reguleringsordning, som sikrer disse samme lønudvikling som på det private arbejdsmarked, og vi håber på en positiv og velvillig behandling heraf.

Om lovforslagene i øvrigt vil jeg da gerne medgive, at det i den givne situation ikke har

været muligt for regeringen at gøre det på en meget anderledes måde end at forlænge overenskomsterne og sikre visse forbedringer. Men problemet er altså netop også, at regeringen har bragt sig i en situation, hvor den ikke har ret mange handlemuligheder, og det er, fordi regeringen har været passiv over for problemerne for længe og først har grebet ind, som vi har oplevet det før - også med mit partis medvirken, det skal siges - i den 11. time, hvorved man aldrig får de bedste løsninger frem.

Når det gælder garantilønnen, finder vi naturligvis, det er rigtigt at sikre dem, der har mindstelønnen, men har regeringen slet ikke overvejet de problemer, det vil medføre i forhold til de unge? Vi kender mange aktuelle praktiske eksempler på, at unge fra 18 års alderen og opefter skubbes ud af arbejdsmarkedet, fordi 18 års alderen jo lige netop er den grænse, der sikrer, at de derefter skal op på mindstelønnen, som til gengæld er rigeligt høj i forhold til, hvad de har været vant til, og i øvrigt åbenbart er det, arbejdsmarkedet kan tåle, eftersom den gruppe af unge stødes ud. Jeg synes nok, det havde været værd for regeringen at overveje, om ikke man kunne finde en optrappingsordning for ungdomsgruppen fra 18 og op til 25 år. Det ville undre mig, hvis regeringen ikke havde overvejet et spørgsmål som dette.

Om avancestoplovgivningen kan jeg sige, at vi ikke er modstandere af en sådan lovgivning, og at den i situationen også er vanskelig at komme uden om, men det er givet, at den vil medføre mange problemer og ikke mindst for de mindre virksomheder.

Om ferielovsforslaget har vi stort set kun noget positivt at sige. Vi synes, det er en god idé, at man konverterer de to dyrtidsportioner til ferie som angivet i forslaget; det behøver jeg ikke gå i enkeltheder med. Men jeg minder om, at det godt kan skabe problemer i forhold til visse grupper i samfundet. Her tænker jeg ikke mindst på de mindre erhvervsdrivende, selvstændige i landbrug og håndværk, hvis ferievilkår i forvejen ikke er særlig gunstige, og jeg synes, det radikale forslag om en afløserordning har krav på at blive fremmet under indtryk af det, vi nu er ved at sætte i gang netop på ferieområdet.

Så skal jeg vende tilbage - og det bliver kun meget kort - til de mere langsigtede forslag, som det radikale venstre havde ønsket